

Sygn. akt I C 1163/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **L. K.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę 3 299,11 zł

I/ zasądza od pozwanego **(...) S.A. w W.** na rzecz powoda **L. K.** kwotę **3 299,11 zł** (trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych jedenaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1 382 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód **L. K.** wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej **(...) S.A. w W.** kwoty **3 299,11 zł** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wynajmu pojazdów zawarł z **B. S.** (1) umowę najmu pojazdu zastępczego **F. (...)** według stawki **130 zł netto** za dzień najmu. Samochód został podstawiony do najemcy, a po zakończeniu najmu odebrany. Samochód został wynajęty w związku z kolizją drogową z dnia **12 grudnia 2015 r.**, której sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej. Szkada została zakwalifikowana jako całkowita. Najem pojazdu trwał **32 dni** od **15 grudnia 2015 r.** do dnia **16 stycznia 2016 r.** i wynikał z czasu koniecznego na zakup pojazdu nowego. Powód zawarł z **B. S.** (1) umowę cesji wierzytelności, na mocy której nabył prawo do odszkodowania z tytułu szkody komunikacyjnej, w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego. Za okres najmu powód wystawił fakturę (...) nr (...) na kwotę **5457,76 zł** z terminem płatności na dzień **2 lutego 2016 r.** Pozwany uwzględnił roszczenie częściowo i wypłacił **2158,65 zł**, kwestionując okres najmu i wysokość stawki za dobę.

W odpowiedzi na pozew pozwany **(...) S.A.** wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że ponosi - co do zasady - odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia **12 grudnia 2015 r.**, jednak zarzucił, że sporne są dalsze roszczenia powoda, w tym okres najmu pojazdu zastępczego, wysokość stawki i koszty podstawienia i odbioru pojazdu. Pozwany zarzucił nieważność umowy najmu łączącej powoda z poszkodowanym, z powodu braku stawki czynszu najmu, jako istotnego elementu umowy najmu. Z tego względu nieważny jest także - zdaniem pozwanego - przelew nieistniejącej wierzytelności (z nieważnej umowy). Ponadto zarzucono, że pozwany zaoferował **B. S.** (1) w trakcie zgłaszania szkody w ramach swojego Centrum Wynajmu (...) możliwość bezgotówkowego wynajmu pojazdu, jednak poszkodowany z nieznanых przyczyn nie skorzystał z tej

możliwości, co świadczy o zwiększeniu rozmiaru szkody, naruszającym obowiązek minimalizowania jej rozmiarów. Pozwany stwierdził, że wypłacił odszkodowanie za 27 dni najmu według stawki dziennej 65 zł netto. Dalszy okres uznał za nieuzasadniony, podobnie za niezasadne uważał koszty podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Ł. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Doradztwo (...) Ł. K. w P. i w jej ramach prowadzi wynajem pojazdów zastępczych, w tym prowadzi portal pod nazwą (...) z OC” pod adresem www.ocsprawcy.pl

Okoliczność bezsporna

W dniu 12 grudnia 2015 r. poszkodowany B. S. (2) powód uczestniczył w kolizji drogowej w D., w której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), należący do małżonków E. i B. S. (2). Odpowiedzialność za spowodowanie tej kolizji ponosiła D. G. kierująca samochodem A. (...) o nr rej. (...) ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A.

Okoliczność bezsporna

Powód w dniu 12 grudnia 2015 r. zasięgnął informacji u swojego pośrednika ubezpieczeniowego, co do możliwości korzystania z pojazdu zastępczego i polecono mu firmę powoda. B. S. (2) zamówił pojazd zastępczy telefonicznie i podstawiony mu on został w dniu 15 grudnia 2015 r.

Dowód: zeznania świadka B. S. (1)

B. S. (2) zgłosił pozwanemu zakładowi ubezpieczeń szkodę telefonicznie w dniu 15 grudnia 2015 roku, w rozmowie z poinformowany został o możliwości skorzystania z pojazdu zastępczego udostępnianego przez ubezpieczyciela, jednak oświadczył, że już zamówił pojazd zastępczy. B. S. (2) oświadczył w rozmowie telefonicznej, że uszkodzony pojazd wykorzystywany był do działalności gospodarczej. Szkada została zarejestrowana pod nr PL (...).

Dowód: zeznania świadka B. S.

zapis telefonicznego zgłoszenia szkody na płycie CD

W dniu 15 grudnia 2015 r. podstawiono B. S. (1) jako samochód zastępczy pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) i przy przekazaniu pojazdu podpisana została umowa najmu do dnia 25 grudnia 2015 r. z zastrzeżeniem maksymalnego czasu użytkowania „do czasu wypłaty odszkodowania lub momentu naprawy pojazdu”. Stawka została ustalona z odwołaniem się do cennika na stronie internetowej wynajmującego. Jako usługę dodatkową ujęto podstawienie i odbiór pojazdu wg. liczby po 63 km. Równocześnie z umową najmu zawarta została umowa cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: zeznania świadka B. S. (1)

umowa najmu z 15.12.2015 r.

umowa cesji wierzytelności z 15.12.2015 r.

Szkoda w pojeździe B. S. (1) oszacowana została przez pozwanego jako całkowita dopiero w dniu 12 stycznia 2016 r., a odszkodowanie poszkodowany otrzymał w dniu 16 stycznia 2016 r. W też dniu zwrócił pojazd zastępczy. B. S. (2) prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych i używał samochodu do przewozu materiałów budowlanych, samochód nie był środkiem trwałym, rozliczane były jedynie koszty paliwa. W tym czasie małżonkowie S. posiadali jeszcze samochód O. (...), jednak korzystała z niego E. S., która dojeżdżała na studia do W.. Tydzień po otrzymaniu odszkodowania B. S. (2) kupił kolejny samochód w miejsce uszkodzonego.

Dowód: zeznania świadka B. S.

Po zakończeniu najmu w dniu 16 stycznia 2016 r. powód wystawił fakturę o nr (...) na sumę 5457,76 zł brutto, w tym za najem za 32 doby 4160 zł netto (130 zł /dobę) oraz po 138,6 zł za podstawienie i odbiór pojazdu do D.. W oparciu o umowę cesji powód zgłosił pozwanemu roszczenie odszkodowawcze z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 5457,76 zł. Pozwany uznał i wypłacił kwotę 2 158,65 zł uznając stawkę dobową najmu na 65 zł netto i czas najmu 27 dni.

Dowód: akta szkody (...)

Pismem z dnia 28 lipca 2016 roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty dalszego odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w kwocie 5457,76 zł.

Dowód: akta szkody (...)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na częściowo niespornych okolicznościach dotyczących zdarzenia wywołującego szkodę i odpowiedzialności pozwanego za sprawcę kolizji, na dokumentach w postaci umowy najmu i cesji wierzytelności oraz fakturze (...) oraz aktach szkody. Co do konieczności i zakresu najmu pojazdu zastępczego na zeznaniach świadka B. S. (1). Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia zgodności stawki powoda za wynajem pojazdu zastępczego ze stawkami na rynku lokalnym, bowiem zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), to na pozwanym, kwestionującym stawkę powoda, spoczywał ciężar wykazania, że są one zawyżone w stosunku do średnich stawek na rynku lokalnym. Pozwany jednak wniosków dowodowych w tym zakresie nie złożył.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że B. S. (2) był uczestnikiem kolizji drogowej, jaka miała miejsce w dniu 12 grudnia 2015 roku, na skutek której uszkodzony został jego pojazd F. (...). Za szkodę odpowiedzialna jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej D. G. prowadząca pojazd A. (...), która dopuściła się czynu niedozwolonego (art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.). Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady. W związku z tym, na podstawie umowy ubezpieczenia, strona pozwana odpowiada za skutki zdarzenia w taki samym zakresie jak sprawca szkody. Zgodnie bowiem z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Strony pozostają zaś w sporze w kwestii wysokości odszkodowania za najem pojazdu zastępczego oraz pokrycia kosztów dodatkowych związanych z wynajmem samochodu, podstawienia i odbioru pojazdu.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że zakład ubezpieczeń, z którym sprawca wypadku drogowego (kolizji) zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej poszkodowanemu. Zgodnie bowiem z art. 34 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Przepis art. 36 ust. 1 powołanej ustawy stanowi natomiast, iż odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Tym samym, w wyniku wystąpienia wypadku drogowego, zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 1 i 2 k.c.), poszkodowany może domagać się od zakładu ubezpieczeń, odszkodowania obejmującego nie tylko koszty naprawy samochodu, ale także koszty pokrycia wszelkich innych szkód, które powstały na skutek wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego oraz kosztów, które poszkodowany poniósł na skutek wystąpienia zdarzenia i których nie musiałby ponosić, gdyby szkoda nie zaistniała (por: W. Czachórski /w:/ Z. Radwański, System Prawa Cywilnego.

Prawo Zobowiązań – Część Ogólna, wyd. PAN 1981, s.233; T. Dybowski, /w/: System Prawa Cywilnego, t. III, cz.1, Warszawa 2003, s.233).

W ocenie Sądu powód wykazał, iż w związku z zaistniałym zdarzeniem poszkodowany w kolizji B. S. (2) poniósł szkodę w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego w okresie od 15 grudnia 2015 r. do 16 stycznia 2016 r. w łącznej kwocie brutto 5457,76 zł, a szkoda ta pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z kolizją z dnia 12 grudnia 2015 roku.

Przed wszystkim powód udowodnił, iż dysponowanie samochodem było poszkodowanemu niezbędne celem wykonywania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, dojazdu do klientów, przewozu materiałów budowlanych, a także w celu korzystania z pomocy medycznej po kolizji. B. S. (2) miał ograniczoną możliwość korzystania z drugiego pojazdu, gdyż po pierwsze na studia dojeżdżała jego żona, a nadto nie chciał on używać takiego pojazdu do przewozu materiałów budowlanych.

Na skutek długotrwałości postępowania likwidacyjnego powód nie miał możliwości wcześniejszego nabycia pojazdu w miejsce uszkodzonego, bowiem decyzja o uznaniu szkody za całkowitą i wypłacie odszkodowania wydana została dopiero 12 stycznia 2016 r. Mimo to środki otrzymał on kilka dni później według twierdzeń świadka S. dopiero w dniu 16 stycznia 2016, czyli w dniu, w którym zwrócił pojazd zastępczy. Skoro sama strona pozwana uznaje dodatkowy czas 7 dni na zagospodarowanie odszkodowania i nabycie innego pojazdu, to w niniejszej sprawie poszkodowany go nie wykorzystał. Stawka najmu 130 zł netto za dobę nie jest wygórowana biorąc pod uwagę stawki występujące w innych sprawach, także stosowane przez pozwanego, Sąd dowodu w tym zakresie nie przeprowadzał, ani na wniosek powoda ani z urzędu, bowiem to pozwany winien wykazać zawyżenie stawki w stosunku do cen na rynku lokalnym. Stosowanie niższych stawek przez pozwanego nie zobowiązuje poszkodowanego do skorzystania z jego oferty, a wynajęcie pojazdu zastępczego według wyższych stawek nie może być uznane za „zwiększanie szkody”. Jest to prawo wyboru przez poszkodowanego usługodawcy według własnego wyboru, byle koszty najmu były uzasadnione.

Sąd nie podziela poglądu strony pozwanej jakoby umowa najmu i następnie umowa cesji dotknięte były wadą nieważności z powodu braku w umowie najmu wskazania wysokości czynszu najmu. Pogląd ten jest o tyle błędny, że nie uwzględnił odwołania się przez strony umowy najmu do cennika na stronie internetowej www.ocsprawcy.pl. (...) nie zakwestionował ani istnienia, ani stawek cennika powoda na wskazanej stronie internetowej za pojazd udostępniony poszkodowanemu. Należy też jednoznacznie stwierdzić, iż zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego przysługuje za okres, w którym poszkodowany faktycznie nie mógł, nie z własnej winy, korzystać z pojazdu.

Również roszczenie powoda w zakresie żądania zwrotu kosztów opłat dodatkowych (za miejsce wynajmu i oddania pojazdu) poniesionych wraz z wynajęciem pojazdu zastępczego pozostaje w oczywistym związku przyczynowym w związku ze szkodą. Strona pozwana pomimo odmowy wypłaty odszkodowania w tym zakresie nie uzasadniła w żaden sposób swej decyzji. Jak wykazano powyżej strona pozwana powinna dążyć, aby skutki szkody były jak najmniej odczuwalne dla poszkodowanego. Brak jest tymczasem postaw prawnych do odmowy uwzględnienia żądania w tym zakresie.

Ustalając wysokość należnej kwoty tytułem odszkodowania za najem samochodu zastępczego Sąd wziął pod uwagę rzeczywisty okres i koszt najmu pojazdu obejmujący opłaty dodatkowe, wynikający z faktur VAT (...) z dnia 19 stycznia 2016 roku w wartości brutto.

Zatem całkowity koszt najmu pojazdu w okresie od 15 grudnia 2015 r. do 16 stycznia 2016 roku wyniósł 5457,76 zł brutto, co po odjęciu sumy przyznanej przez ubezpieczyciela w wysokości 2158,65 zł stanowi kwotę dochodzoną pozwem 3299,11 zł. Niewątpliwie zaś - co zostało wykazane powyżej - powód poniósł szkodę w takiej właśnie wysokości.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało stwierdzić również, że w przypadku, gdy ubezpieczyciel uchyla się od zwrotu kosztów najmu pojazdu za rzeczywisty czas niemożliwości korzystania z pojazdu uszkodzonego, popada w opóźnienie w stosunku do powoda, a na mocy art. 481 § 1 k.c. winien wypłacić należne świadczenie wraz z odsetkami. Z powołanego przepisu wynika bowiem, że wierzycielowi zawsze należą się odsetki, gdy dłużnik opóźnia się ze

spełnieniem świadczenia pieniężnego i to niezależnie od tego, czy poniósł szkodę. Zgodnie natomiast z art. 481 § 2 k.c. jeżeli wysokość odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Należy również wspomnieć, iż na mocy art. 481 § 3 k.c., w razie zwłoki dłużnika, wierzyciel może żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych. Wedle treści art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W ocenie Sądu roszczenie żądania odsetek przez powoda od dnia 3 lutego 2016 roku jest więc uzasadnione, gdyż płatność faktury za najem ustalony był na dzień 02 lutego 2016 r. Z tym dniem bowiem strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia co do pozostałej nieuwzględnionej kwoty odszkodowania w zakresie kosztów wynajmu pojazdu.

Wobec powyższego orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. ustanawiającego odpowiedzialność za wynik sporu. Skoro Pozwany przegrał spór zobowiązany jest zwrócić powodowi koszty procesu w całości, na które złożyły się: opłata sądowa 165 zł, koszty zastępstwa w stawce minimalnej 1200 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, łącznie 1382 zł.